

Titel: Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

Citation: "Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.", i *1913/1914: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e3631/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den helt eller for en Del tabes, lige saa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand.

Overenskomster om Betaling, der aabenbart forerette en af Parterne, ere ugyldige.

§ 135

Enhver Sagfører, der er antagen til Udførelse af beneficerede Sager, jvf. § 931, er pligtig til for ubemidlede, der henvises til ham, at affatte Besværing til Øvrighedsmyndigheder og Ansøgning om fri Proces, endvidere til at affatte Forligsindkaldelser og Stævninger i borgerlige Sager, som vedkommende ønsker at anlægge ved den Ret, for hvilken Sagføreren er antagen, for saa vidt der ikke er Adgang til at opnaa Rettens Bistand efter § 425, 1ste Stykke. Saadanne Henvisninger foretages af Politimesteren, som skønner over de paagældendes Uformuenhed og iagttager, at Henvisningerne fordeles ligelig mellem de paagældende Sagførere. — Disse Bestemmelser gælde dog indtil videre ikke for de Sagførere, der have Kontor i København eller paa Frederiksberg; men Bestemmelserne kunne af Justitsministeriet, naar Omstændighederne maatte tale derfor, med fornøden Tilføjelse udvides til ogsaa at omfatte dem.

Paa de aarlige Finanslove bevilges det fornødne Beløb til Vederlag til de paagældende Sagførere for deres heromhandlede Virksomhed. De nærmere Regler for Fastsættelsen og Udbetalingen af disse Vederlag gives af Justitsministeren.

§ 136.

Sagførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forskrifter eller i øvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører, ikke er højere end Bøder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kapitel 1A.

Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

§ 137.

Naar en Sagfører ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal Retten til at udøve Sagførervirksomhed ved samme Dom frakendes ham.

Har en Sagfører gjort sig skyldig i det i Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om i øvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af samme Lovs § 254 maatte bortfalde, Retten til Sagførervirksomhed ved Dom at frakende ham for en bestemt angiven Tid eller for bestandig under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgaaet en Sagfører, kan han ikke, selv om han paaanker saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, før han ved endelig Dom har faaet sin Dom forandret.

§ 138.

Kommer en Sagfører under Konkurs, har Justitsministeren at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Krav, eller at de have samtykket i Boets Ekstradition. Bliver en Sagfører umyndiggjort, har Justitsministeren ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

*Kapitel 15.***Sagførersamfund og Sagførerraad.**

§ 139.

Samtlige i en Landsretskreds boende Sagførere udgøre et Samfund, Højesteretssagførerne ere Medlemmer af det til Østre Landsret hørende Sagførersamfund.

§ 140.

Ethvert Sagførersamfund skal have en Bestyrelse, der benævnes Sagførerraad. Sagførerraadet bestaar af en af Landsrettens Formand blandt Sagførerne i Kredsen valgt Formand og et lige Antal Medlemmer, ikke under 4 og ikke over 8, Halvdelen valgt af og blandt Landsrets- og Højesteretssagførerne, Halvdelen af og blandt Underretssagførerne. Samtlige-Valg gælde for 4 Aar; Genvalg kan finde Sted.

§ 141.

Til almindeligt Møde af Samfundets Medlemmer indbydes ved en offentlig Bekendtgørelse i Statstidende med mindst 14 Dages Varsel.

§ 142.

Almindelige Møder sammenkaldes dels for at vælge Medlemmer af Sagførerraadet dels for at afhandle andre Genstande vedkommende Sagførerstandens Forhold og Interesser.

Sagførerraadet sammenkalder Møder, saa ofte dette findes nødvendigt; naar et Antal af mindst en Fjerdedel af Medlemmerne af Sagførersamfundet, eller naar Landsrettens Formand forlanger det, er Sagførerraadet pligtigt at sammenkalde Møde.

Første Gang efter, at denne Lov er traadt i Kraft, sammenkalder Landsrettens Formand Møde til Vaig af et Sagførerraad.

§ 143.

Sagførerraadet har ikke blot at paase, at de til Samfundet hørende Sagførere i deres Forhold som Sagførere holde sig Lovene efterrettelige, men ogsaa, at de i deres Sagførervirksomhed undgaa alt, hvad der ikke komme overens med den Hæderlighed, Nøjagtighed og Paalidelighed, som en offentlig beskikket Sagfører altid maa udvise, ligesom det med bindende Virkning har Ret til at afgøre Tvistigheder angaaende Vederlag for den af dem i denne deres Egenskab ydede Tjeneste og Bistand til private, naar disse i denne Anledning henvende sig til det.